

THẬT LÒNG THA THỨ

Năm 1979 là năm Quốc Tế Thiếu Nhi do Liên Hiệp Quốc đề xướng.

Vào buổi tối rạng ngày 3-7-1979, Chantal Dupont, thiếu nữ Công Giáo Canada, 15 tuổi, bị giết chết trên đường trở về, sau khi tham dự buổi văn nghệ trong khuôn khổ các hoạt động của Năm Quốc Tế Thiếu Nhi.

Chantal bị hai thanh niên - 25 tuổi - hành hung, hãm hiếp rồi quăng xác xuống cầu Jacques-Cartier thuộc tỉnh Québec.

Trọn đêm 3-7 cả gia đình không hay biết gì về tai nạn khủng khiếp xảy ra. Hai ông bà Jeannine và Louis Dupont cùng đưa con gái lớn Sylvie, chỉ biết tìm kiếm và chờ đợi trong sầu khổ, âu lo tột độ!

Tin chẳng lành chỉ thực sự đến với gia đình hơn một tuần sau. Sau đây là chứng từ Đức Tin và lòng tha thứ của hai ông bà trước cái chết bất ngờ của đứa con gái.

Ông Louis Dupont. Phải thú nhận rằng biến cố chúng tôi trải qua thật đau lòng xé ruột. Mất một đứa con gái đang bước vào tuổi trăng tròn, bị giết chết trong hoàn cảnh thảm thương, quả là kinh nghiệm chua xót. Tuy nhiên, chúng tôi là tín hữu Công Giáo tin tưởng vững mạnh nơi THIÊN CHÚA. Chúng tôi nghĩ rằng Đức Tin đã giúp chúng tôi đón nhận thử thách trong điềm tĩnh và an bình.

Trong thời gian con bị mất tích, tôi tìm kiếm an ủi trong việc đọc Kinh Thánh. Tôi thưa với Chúa:

- Lạy Chúa, con dâng Chantal cho Chúa như của lễ hy sinh. Con không biết điều gì xảy ra cho con gái, nhưng con xin dâng con của con cho Chúa. Con tha thứ cho kẻ sát nhân. Con cũng xin dâng những người này cho Chúa. Con chỉ xin Chúa hãy làm sáng tỏ vụ này.

Cầu nguyện xong, tôi cảm thấy tâm lòng thật an bình và sẵn sàng tha thứ cho kẻ giết chết con mình .. Theo tôi, nhiệm vụ của chúng ta không phải là xét xử mà là tha thứ, như chính THIÊN CHÚA tha thứ cho chúng ta.

Bà Jeannine. Hơn 7 ngày đằng đẵng trôi qua, kể từ đêm 3-7, chúng tôi vẫn không có tin tức về đứa con gái thân yêu. Phải có nhiều ơn Chúa trợ giúp lắm mới có thể thắng vượt sầu khổ và giữ vững Đức Tin. Đối với tôi, Đức Mẹ MARIA là mẫu gương sống động trong giờ phút thử thách. Hơn ai hết, Đức Mẹ MARIA đã kinh nghiệm thế nào là đau đớn, âu sầu. Nhưng khác một điều là trong nỗi đau khổ, Đức Mẹ không sầu não quá độ, như người không có Đức Tin. Hình ảnh Đức Mẹ MARIA đứng vững dưới chân Thánh Giá là hình ảnh điển hình .. Rồi tôi kêu van khẩn nài cùng Đức Chúa GIÊSU KITÔ:

- Lạy Chúa, xin đến giúp chúng con vì Chúa biết chúng con yếu đuối là chừng nào!

Sau đó, người ta tìm ra xác cô Chantal Dupont và cùng lúc tìm ra thủ phạm là Normand và Gilles, 25 tuổi.

Hai ông bà Jeannine và Louis được mời tham dự phiên tòa xử án hai thanh niên sát nhân. Nhưng cá nhân ông bà, cả hai đã thật lòng tha thứ cho kẻ giết chết con mình. Do đó, đối với ông bà, hai thanh niên sát nhân chỉ là hai kẻ đáng thương, cần được ông bà yêu thương để hồi tâm thống hối.

Ông Louis Dupont. Lễ Giáng Sinh đầu tiên sau vụ thảm sát - Giáng Sinh 1979 - hai vợ chồng tôi và đưa con gái Sylvie cùng viết thư cho Normand và Gilles đang bị giam tù. Chúng tôi cầu chúc hai tù nhân hưởng mùa Giáng Sinh An Bình, Vui Tươi và Tình Yêu của Đức Chúa Hà Nhi GIÊSU. Chúng tôi cũng nói là chúng tôi xem hai người như con chúng tôi và cầu chúc cả hai hưởng phúc trường sinh vĩnh cửu sau này trên Thiên quốc.

Kể từ đó, chúng tôi trao đổi thư từ thường xuyên với nhau, đặc biệt với Normand. Một lần, Normand viết thư cho chúng tôi:

- Cháu không thể nào hiểu tình thương và tha thứ mà gia đình hai bác dành cho cháu. Cháu chỉ tiếc một điều, giá mà cháu quen biết hai bác trước, hẳn bây giờ cháu không phải ở đây, trong nhà tù Port-Cartier này!

13 năm sau khi xảy ra tai nạn - mùa hè năm 1992 - người ta mời chúng tôi thực hiện cuốn phim "THA THỨ". Cuốn phim có đoạn quay tại nhà tù Port-Cartier. Thế là chúng tôi có dịp gặp Normand, đưa con trai hoang đàng. Cuộc gặp gỡ diễn ra nơi nhà nguyện nhà tù. Normand từ từ tiến về phía chúng tôi. Tôi cũng tiến lại gần vừa mở rộng vòng tay vừa nói:

- Hãy đến đây, Normand!

Normand mạnh dạn tiến bước và ngã vào vòng tay tôi, nước mắt khóc. Chúng tôi cùng khóc, khóc vì cảm động, khóc vì sung sướng, khóc vì thật sự tha thứ cho kẻ giết chết con gái mình!

Kể từ buổi gặp gỡ đáng ghi nhớ đó, nhà tù Port-Cartier trở thành địa điểm chúc lành, nơi chúng tôi cảm nghiệm Tình Yêu và lòng nhân từ của THIÊN CHÚA, đối với mỗi một người chúng tôi.

... **"Anh chị em đã nghe Luật dạy rằng: "Hãy yêu đồng loại và hãy ghét kẻ thù". Còn Thầy, Thầy bảo anh chị em: Hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh chị em. Như vậy, anh chị em mới được trở nên con cái của CHA anh chị em, Đấng ngự trên Trời, vì Ngài cho mặt trời của Ngài mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất chính. Vì nếu anh chị em yêu thương kẻ yêu thương mình, thì anh chị em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu anh chị em chỉ chào hỏi anh chị em mình thôi, thì anh chị em có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao? Vậy anh chị em hãy nên hoàn thiện, như CHA anh chị em trên Trời là Đấng Hoàn Thiện"** (Matthêu 5,43-48).

("JE CROIS", Novembre/1992, trang 24-29)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt